

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

STRATENÍ
PSÍKOVIA

FRAGMENT

Julinka – malá zverolekárka 7 – Stratení psíkovia

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Rebecca Johnson

Julinka - malá zverolekárka 7 – Stratení psíkovia – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Rebecca Johnson

Julinka malá zverolekárka

STRATENÍ PSÍKOVIA

Ilustrácie Kyla May

F FRAGMENT

*Venujem svojmu skvelému bratovi
Rayovi, ktorý ma vždy rozosmeje.*

R. J.

Ahoj!
Volám sa Júlia, mám desať rokov
a som skoro zverolekárka.

Stavím sa, že sa práve v duchu pýtate, ako môže
byť desaťročná dievča skoro zverolekárka.
Je to však celkom jednoduché: moja mama je
zverolekárka, a tak sledujem, ako pracuje, a stále
jej pomáham. Verte mi, nie je to vôbec ťažké.

Kapitola 1 Psy vedia, že zverolekári im pomôžu

Zobudila som sa na škrabanie, ale pokúšala som sa ho ignorovať. Keďže večer bola búrka, dlho som nevedela zaspať, a tak som chcela byť v posteli trochu dlhšie.

„Prestaň, Adam!“ zašomrала som a hlavu som si schovala pod vankúš.

Adam je môj päťročný brat, ktorý zbožňuje dinosaury. Na nič iné nemyslí. Určite sa už zase hrá na chodbe so svojimi dinosaurími figúrkami.

Škrabot neprestával. Práve som sa chystala zavrčať znovu, keď som zrazu začula tiché zakňučanie. To nie

je Adam, uvedomila som si a posadila som sa na posteli. Prichádzalo to zvonka.

Šla som k vchodovým dverám a pozrela som sa cez okienko. Bol to psík. Špinavý, vychudnutý pes. Keď som ku sklu priložila dlaň, psík ho začal z druhej strany oblizovať. Určite pochopil, že som skoro zverolekárka.

Zverolekári vedia, že pri práci s túlavými psami musia byť opatrní, ale mne bolo jasné, že tento je priateľský a potrebuje pomoc.

Pootvorila som dvere a psík strčil dovnútra strapatú hnedo-bielu hlavu. Vyplazoval jazyk a hľadal niečo, čo obľíže. Vtom sa z kuchyne prirútil môj kokeršpaniel Cézar a začal zúrivo štekať.

„Cézar, ticho!“ zakričal otec zo spálne.

„Postarám sa oňho, ocko,“ zavolala som. „Pokojne spi.“